

Til lovforslag nr. L 140. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 23. maj 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven

(Fangeflugt og begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt m.v.)

[af justitsministeren (Lene Espersen)]

1. Ændringsforslag

Der er af justitsministeren stillet 2 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 27. februar 2002 og var til 1. behandling den 14. marts 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 7 møder.

Ekspertmøde

Mandag den 13. maj 2002 afholdt Retsudvalget et internt ekspertmøde om lovforslaget.

Høring

Lovforslaget blev samtidig med fremsættelsen sendt i høring. Den 13. marts og 11. april 2002 sendte justitsministeren de indkomne høringsvar til udvalget. Den 24. april 2002 sendte justitsministeren et høringsnotat til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra fængselsinspektør Hans Jørgen Engbo, Statsfængslet i Jyderup, og fra Carsten Glaargaard, Risskov.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 21 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil ved 2. behandling stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet vil klart slå fast, at det ikke kan acceptere forhold i vores fængsler, der giver stærke fanger mulighed for at true fængselspersonalet eller tyrannisere medfanger. Vi finder det naturligvis heller ikke acceptabelt, når fanger flygter. Tilsvarende er vi meget optaget af, hvordan udgangstilladelser for de indsatte fungerer i praksis.

Udgangspunktet for mindretallet er: Hvad er det for en kriminalforsorg, vi gerne vil have? Hvad er det for et fængselsvæsen, vi gerne vil have? Hvordan sikrer vi fremover, at arbejdsmiljøet for de ansatte bliver acceptabelt? Hvordan sikrer vi, at de forventninger, den enkelte borger måtte have til dette samfund – i forhold til at skabe størst mulig tryghed – bliver tilgodeset? Netop fordi det er så svære balancer, skal disse spørgsmål ses i en sammenhæng.